

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

judcători – Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Fediuc Valentin în numele inculpatei Scoarță Iulia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015, în cauza penală privind-o pe

Scoarță Iulia Iurii, născută la 29 iulie 1993, originară din sat. Temeleuți, r-1 Camenca, domiciliată în sat. Căprești, r-nul Florești;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 14.12.2014 - 18.05.2015 (prima instanță);
2. 22.06.2015 - 17.11.2015 (instanța de apel);
3. 22.01.2016 - 13.04.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Rezina din 18 mai 2015, procesul penal intentat în privința cet. Scoarță Iulia în baza art. 322 alin. (1) Cod penal, a fost încetat din motivul că, fapta comisă de aceasta constituie o contravenție.

Scoarță Iulia a fost recunoscută culpabilă de comiterea contravenției prevăzute de art. 343 Cod Contravențional fiind încetată procedura contravențională, cu intervenirea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

În baza art. 217¹ alin.(3) lit. b), e), f) Cod penal Scoarță Iulia a fost achitată pe motiv că, în acțiunile ultimei nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

1.1. Prin aceeași sentință a fost condamnat și Drosu Simion, hotărîrea în privința căruia cu recurs ordinar în prezent nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond, a constatat că la 14 februarie 2014, aproximativ pe la ora 14⁰⁰ min., de către colaboratorii penitenciarului nr. 17, Rezina,

fiind efectuată percheziția corporală a inculpatului Drosu Simion, la finele întrevederii de scurtă durată a acestuia cu concubina sa Iulia Scoarță, la el s-a depistat un telefon mobil de model „Nokia mini 6700” cu acumulator „H-mobile” și un micro stik 2G fără cartelă, o pungă din stofă de culoare neagră, în care s-a depistat masă vegetală uscată, de culoare verde, mărunțită, cu miros specific, asemănător cu cel de cînepă. În timpul efectuării percheziției corporale a inculpatului Drosu Simion, concubina acestuia Scoarță Iulia nu a fost prezentă, fiind deja plecată.

Totodată în ședința instanței de judecată s-a stabilit că, atât la intrarea prin punctul de control la întrevedere, cât și la ieșirea de pe teritoriul penitenciarului, după întrevedere, la efectuarea percheziției corporale a acesteia și copilului minor, nu au fost depistate careva substanțe suspecte și nici obiecte interzise.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura or. Rezina, Stavinschi Olesea, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu recunoașterea cet. Scoarță Iulia culpabilă în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), e) și în temeiul art. 322 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea acesteia, sancțiuni cu închisoarea, și aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

În motivarea apelului, procurorul a indicat că, prima instanță incorect a achitat-o pe Scoarță Iulia de săvârșirea infracțiunii prevăzute art. 217¹ alin.(3) lit. b), d), e), f) Cod penal și a încetat procesul penal în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 322 alin.(1) Cod penal, motivînd faptul că, instanța de fond s-a bazat doar pe declarațiile inculpatei, deoarece Drosu Simion pe tot parcursul examinării cauzei a refuzat să facă declarații. La fel nu s-a luat în considerație și toate probele prezentate de acuzatorul de stat care, au fost legal acumulate la urmărirea penală și cercetate în instanța de fond și care cu certitudine dovedesc vinovăția inculpatei.

Suplimentar apelantul a menționat că, găina în care a fost depistat telefonul mobil, a fost adusă la întrevedere de către inculpata Scoarță Iulia, iar inculpatul Drosu Simion fiind deținut în penitenciar, n-a avut posibilitatea reală de a obține aceste obiecte și substanțe interzise, fără concursul direct al inculpatei Scoarță Iulia. Procurorul Stavinschi Olesea a mai invocat și faptul că, inculpatul Drosu Simion nu a acceptat să facă declarații nici în apărarea sa, nici în apărarea concubinei sale cu care, au un copil minor înțelegând, de consecințele care, survin în atare situații, or Scoarță Iulia poate fi supusă răspunderii și pedepsei penale.

La fel, procurorul Stavinschi Olesea a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie aplicată cet. Scoarță Iulia în temeiul art.217¹ alin.(3) lit. b), e) Cod penal o pedeapsă sub formă de 3 ani închisoare cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de circuitul substanțelor narcotice pe termen de 5 ani, iar în baza art. 322 alin.(1) Cod penal să-i fie numită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

Conform art.84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial

al pedepselor să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de circuitul substanțelor narcotice pe termen de 5 ani.

În baza art. 90 Cod penal să i se suspende condiționat executarea pedepsei numită inculpatei Scoarță Iulia pe un termen de probă de 2 ani.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015, apelul declarat de procurorul în procuratura Rezina, Stavinschi Olesea a fost admis, casată parțial sentința Judecătoriei Rezina din 18 mai 2015 și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Scoarță Iulia a fost recunoscută culpabilă și condamnată în baza art. 217 alin. 3 lit. b), e) Cod penal, stabilindu-i-se o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a exercita funcții și desfășura activități legate de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani.

Scoarță Iulia a fost recunoscută culpabilă și condamnată în baza art. 322 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i-se o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an.

În temeiul art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate i s-a stabilit inculpatei Scoarță Iulia pedeapsa definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții și desfășura activități legate de circulația substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, s-a suspendat executarea pedepsei cu închisoarea stabilită în privința cet. Scoarță Iulia, cu fixarea unui termen de probă de 4 ani.

În partea soartei corpurilor delictive sentința atacată a fost menținută fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a considerat dovedit în afara dubiilor rezonabile faptul că, la data de 14 februarie 2014, aproximativ pe la ora 14.⁰⁰ min., Scoarță Iulia, urmărind scopul transmiterii tănuită a substanțelor narcotice, și a bunurilor interzise, cunoscând statutul special al instituției penitenciare și interdicția legii privind circulația substanțelor narcotice, cu intenție directă, a mers la întrevedere cu Drosu Simion, deținut în penitenciarul nr. 17, Rezina, unde execută pedeapsa cu închisoare în temeiul sentinței judecătorești Florești din 10 iunie 2013.

Scoarță Iulia, în timpul întrevederii de scurtă durată cu Drosu Simion, a transmis tainic, ultimului un telefon mobil de modelul „Nokia mini 6700”, cu acumulator „H-mobile”, cu stic 2G, fără cartele SIM și o pungă din materie de culoare neagră în care, s-a depistat masă vegetală, de culoare verde, mărunțită, cu miros specific, asemănător cu cel de cînepă.

Conform concluziei raportului de constatare tehnico-științifică nr. 1544 din 10.03.2014 masa totală de culoare verde, mărunțită, uscată, prezentată la examinare într-un plic de hârtie albă, ridicată la 14.02.2014 de către colaboratorii penitenciarului nr. 17 Rezina, în cadrul percheziției corporale asupra condamnatului Drosu Simion, reprezintă marihuană, care face parte în categoria substanțelor narcotice. Cantitatea substanței narcotice - marihuana constituie (5,47 grame, uscată), care conform Hotărârii de Guvern nr. 79 din 23.01.2006 privind aprobarea listei substanțelor narcotice, psihotrope și a

plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, și cantitățile acestora, reprezintă substanțe narcotice în proporții mari.

Astfel, acțiunile inculpatei Scoarță Iulia au fost calificate în baza art. 322 alin. (1) și art. 217 alin. (3) lit. b), e) Cod penal, după semnele calificative, transmiterea tănuită de la control, persoanelor deținute în penitenciare a drogurilor, sau a altor substanțe cu efect narcotizat, precum și a altor obiecte, a căror transmitere este interzisă, dacă această acțiune a fost săvârșită în proporții mari și păstrarea, transportarea substanțelor narcotice, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare, pe teritoriul instituțiilor penitenciare.

Vinovăția inculpatei Scoarță Iulia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin (3) lit. b), e) Cod penal și de art. 322 alin. (1) Cod penal se dovedește atît prin declarațiile martorilor Tuluc Grigore, Pîrțu Sergiu, Chilimari Sergiu, Șumila Tatiana, Golban Snejana, cît și prin probele scrise, cercetate în cadrul ședinței instanței de fond și în instanța de apel, după cum ar fi : procesul-verbal de percheziție și ridicare nr. 79 din 14 februarie 2014; raportul de constatare tehnico-științifică nr.1544 din 10 martie 2014; procesul verbal de examinare a obiectului din 01 aprilie 2014; fișa de evidență a întrevederilor, eliberării coletelor, pachetelor cu provizii și banderolelor deținuților Penitenciarului nr.17, Rezina, pe numele deținutului Drosu Simion, conform căreia la 14 februarie 2014, acesta a avut întrevedere cu Scoarța Iulia, de la care a primit colet, (f.d.37-38).

Instanța de apel a considerat dovedit în afara dubiilor rezonabile, faptul transmiterii tănuite de Scoarță Iulia inculpatului Drosu Simion a 5,47 gr. de substanță narcotică, marijuana, la 14 februarie 2015, aflându-se în perioada întrevederii de scurtă durată, în camera de întrevederi din incinta Penitenciarului 17, Rezina.

Instanța de apel a reținut că prima instanță eronat a pronunțat sentința de achitare în privința inculpatei Scoarță Iulia în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 322 alin. (1) Cod penal și art. 217 alin. 3 lit. b), e) Cod penal, analizînd unilateral probele administrate, facînd referire doar la declarațiile inculpatei, neverificînd în ansamblu toate probele acușării, în coroborare cu argumentele părții apărării.

La stabilirea modului și măsurii de pedeapsă aplicate în privința inculpatei Scoarță Iulia, instanța de apel a ținut seama de prevederile art. 75 Cod penal, care stabilește că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care în speța examinată fac parte din categoria infracțiunilor ușoare și mai puțin grave, de motivul acestora, de persoana celui vinovat, care este supus pentru prima dată răspunderii penale, (f. d. 55), de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea penală, cum ar fi : prezența unui copil minor, Andreea, a. n. 12.04.2012, pe care îl crește, educă și întreține de una singură, circumstanțele agravante, cum ar fi săvârșirea infracțiunii care, prezintă un pericol social sporit.

Reieșind din circumstanțele enunțate, și din faptul că, prin acțiunile sale inculpata Scoarță Iulia a manifestat o desconsiderare a normelor de conviețuire socială, de neglijarea a eforturilor statului îndreptate în vederea corectării, reeducării și resocializării persoanelor supuse răspunderii și pedepsei penale, printr-un comportament dictat de o impertinență inadmisibilă a transmis tainic de control, deținutului Drosu Simion a obiectelor interzise și a substanței narcotice în proporții mari, în instituția penitenciară nr. 17, Rezina, instanța de apel a considerat posibilă corectarea acesteia prin aplicarea unei sancțiuni cu închisoarea, cu suspendarea executării pedepsei cu fixarea unui termen de probă.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Fediuc Valentin în numele inculpatei Scoarță Iulia, prin care indicând temeiurile din art. 427 alin. (1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală solicită casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței Judecătoreiei Rezina din 18 mai 2015.

În recursul declarat recurentul a invocat următoarele motive :

- art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, conform căruia hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și nu au fost întrunite elementele infracțiunii;

- potrivit art.26 alin. (1) Cod de procedură penală, judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii;

- de partea acuzării nu a fost adusă nici o probă directă și pertinentă care să demonstreze deținerea și transmiterea de Scoarță Iulia a substanțelor narcotice către Drosu Simion, or, soluția de vinovăție în cazul dat este bazată doar de deducții, ce în sine constituie verosimilitate. Deducțiile admisibile în cazul dat țin doar de telefonul mobil, despre care cît prima instanță, atît și instanța de apel le-au reținut ca pertinente și care nu au fost combătute de partea apărării;

- art.427 alin.(1) pct.12 Cod de procedură penală - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- instanța de apel nu a dat motivare suficientă calificării transmiterii telefonului mobil de Scoarță Iulia drept infracțiune, or, potrivit art.322 Cod penal pentru aceasta era necesar prezența elementului obligatoriu - sistematic sau săvârșit în proporții mari;

- necătînd la faptul că în instanța de apel au fost audiați repetat martorii la cererea părții acuzării, martorii respectivi nu au dat careva declarații diferite de cele date în prima instanță, și nici fondul declarațiilor lor nu au avut caracter de răsturnare de situație, care să indice clar asupra vinovăției inculpatei Scoarță Iulia. Apărarea a înțeles audierea lor ca o formalitate.

5.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 11 Cod de procedură penală, procurorul Crijanovschi Serghei a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Fediuc Valentin în numele inculpatei Scoarță Iulia, invocînd

că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din motiv că recurentul potrivit art. 430 Cod de procedură penală este obligat să indice temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză, care este eroarea de drept comisă de instanță ce duce la casarea hotărârii. Astfel, recurentul solicită reaprecierea probelor, iar un asemenea temei nu se regăsește în prevederile normei sus menționate. Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și apel și nu poate constitui temei pentru recurs.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de curțile de apel ca instanțe de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

După cum rezultă din textul recursului, avocatul Fediuc Valentin în numele inculpatei Scoarță Iulia, cu trimitere la temeiurile prevăzute în art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea integrală a deciziei atacate, cu menținerea sentinței Judecătoriei Rezina din 18 mai 2015.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.6), 8), 12); 432 alin. (4) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi casată în cazul în care se întrevede încălcarea gravă a drepturilor persoanei și cauza prezintă interes pentru jurisprudență, în baza temeiurilor - că hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau nu au fost întrunite elementele componentelor de infracțiuni, sau faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând aceste temeiuri pentru recurs ordinar în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat în speța dată și nu s-a constatat o încălcare gravă a drepturilor persoanei.

Conform prevederilor art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate

instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Ținând seama de aceste prevederi, Colegiul penal constată că decizia instanței de apel este legală și întemeiată, iar instanța de apel la examinarea apelului declarat de procurorul în Procuratura or. Rezina, Stavinschi Olesea, a respectat întocmai prevederile art.414 alin. (2) și (6) Cod de procedură penală.

Autorul recursului consideră că instanța de apel, a tras o concluzie greșită în ce privește condamnarea inculpatei Scoarță Iulia în baza art. 217 alin.(3) lit. b), e) și art. 322 alin. (1) Cod penal, considerînd că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acesteia în săvârșirea infracțiunilor imputate și nu sînt întrunite elementele constitutive ale acestor infracțiuni.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acțiuni și prejudiciu).

Colegiul penal constată că instanța de apel corect a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală și a supus verificării declarațiile inculpatei, a martorilor, și probele materiale scrise administrate, prin citirea lor în ședința de judecată și consemnarea acestora în procesul-verbal, în urma la ce a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de instanța de apel referitor la vinovăția inculpatei, expusă în pct. 4.1. a deciziei, considerînd că argumentele apărării cu privire la nevinovăția acesteia nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Probele indicate sînt amănunțit și detaliat descrise în decizia instanței de apel, care sînt pertinente și concludente, coroborează între ele și nu prezintă careva dubii (f.d. 208-223).

Prezența în acțiunile inculpatei atît a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunilor imputate, cît și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestor infracțiuni, au fost demonstrate prin probele descrise în decizia instanței de apel, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor de judecată a instanței de apel.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanței de apel, care a constatat existența faptei și vinovăției inculpatei Scoarță Iulia în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. b), e) și art.322 alin. (1) Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale transmiterii tănuite de la control, persoanelor deținute în penitenciare a drogurilor, sau a altor substanțe cu efect narcotizat, precum și a altor obiecte, a căror transmitere este interzisă, dacă această acțiune a fost săvârșită în proporții mari și păstrarea, transportarea substanțelor narcotice, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare, pe teritoriul

instituțiilor penitenciare.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazice argumentele aduse de recurent precum că *„potrivit art.26 alin. (1) Cod de procedură penală, judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii”*. Potrivit alineatului (2) al aceluiași articol judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Prin urmare, se constată că au fost respectate prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Colegiul penal conchide că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului în sensul declarat, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Afirmațiile recurentului, precum că *„necătînd la faptul că în instanța de apel au fost audiați repetat martorii la cererea părții acuzării, martorii respectivi nu au dat careva declarații diferite de cele date în prima instanță, și nici fondul declarațiilor lor nu au avut caracter de răsturnare de situație, care să indice clar asupra vinovăției inculpatei Scorță Iulia. Apărarea a înțeles audierea lor ca o formalitate”*, Colegiul penal le consideră neîntemeiate, deoarece instanța de recurs menționează că au fost respectate prevederile art.415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, conform căruia *„judecînd apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărîre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului”*.

Argumentele recurentului, precum că *„instanța de apel nu a dat motivare suficientă calificării transmiterii telefonului mobil de Scorță Iulia drept infracțiune, or, potrivit art.322 Cod penal pentru aceasta era necesar prezența elementului obligatoriu - sistematic sau săvîrșit în proporții mari”*, nu pot fi reținute și Colegiul penal reiterează faptul că telefonul mobil într-adevăr s-ar încadra în art.343 Cod Contravențional, dar asta nu ar schimba cu nimic esențial soluția corectă a instanței de apel în speța dată, deoarece în fapta condamnării există și transmiterea substanței narcotice – marijuana, în proporții mari, care este corect calificată în baza art.322 alin. (1) Cod penal, iar calificarea separată a transmiterii telefonului mobil în baza art.343 Cod Contravențional cu încetarea procedurii contravenționale din motivul intervenirii termenului de

prescripție a răspunderii contravenționale se constată că nu constituie o încălcare gravă a drepturilor persoanei și nu prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență în speța dată.

Referitor la argumentul adus de recurent precum că „*faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, temei prevăzut de art.427 alin. (1) pct.12 Cod de procedură penală*”, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat, deoarece instanța de apel corect a calificat acțiunile inculpatei Scoarță Iulia în speța dată, căreia i-a dat și o descriere cuvenită (f.d. 213), care instanța de recurs o însușește și nu consideră necesar s-o repete, ce corespunde și jurisprudenței CEDO, hotărîrea în cauza Albert vs România din 16.02.2010.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că temeiurile invocate de recurent prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Fediuc Valentin în numele inculpatei Scoarță Iulia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015, în cauza penală privind-o pe ***Scoarță Iulia Iurii***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **12 mai 2016.**

Președinte

Ursache Petru

Judecătorii

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin